

РЕШЕНИЕ

№ 3844

гр. София, 14.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 08.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **12660** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 409 от ГПК вр. чл. 144 от АПК.

Постъпила е молба вх.№ 12371/11.05.20г на жалбоподателката по делото-С.А., с молба да ѝ бъде издаден дубликат от връчения ѝ на 20.09.19г издаден в нейна полза Изпълнителен лист от 17.09.19г по д.№ 12660/18г на АССГ, тъй като същият е бил изгубен от длъжника МК, след като тя го е депозирала пред него на 20.09.19г. Моли се за присъждане на разноски в това производство. В съд.заседание А. се явява лично, поддържа молбата си, потвърждава, че сумите не са ѝ платени все още, както и че с молбата си от 20.09.19г е представила на МК оригинала на ИЛ.Представя доказателства в подкрепа на твърдението си за представен оригинал на ИЛ пред МК и че последният е изгубил вече няколко издадени ѝ ИЛ/за което се водят аналогични производства/.

Ответникът по делото Гл.секретар на МК /длъжник по ИЛ е ЮЛ-МК/, с проц.представител юрк.Л. оспорва молбата като недопустима и основателна в писмено становище вх.№ 17068/15.06.20г. Твърди, че няма доказателства, че жалбоподателката/взискател по ИЛ/ е депозирала оригинала на ИЛ пред МК на 20.09.19г/не е отбелязано представянето на оригинал в деловодната система на МК, като е налично само сканирано копие в делов.система/.Сочи се, че сумата по ИЛ не е платена все още на жалбоподателката, не се оспорва съществуването на дълга. Моли се за присъждане на разноски за това производство.Оспорва дължимостта на разноски на жалбоподателката за това производство, респ. размера на претендирания адв.хonorар като прекомерен.Представя писмени доказателства относно извършени

вътрешни проверки в МК по повод изгубените ИЛ, които са били разпределени за обработка на напуснал служител и дисц.уволнен служител на МК.

Съдът намира молбата за допустима, като депозирана от възискателя по издадения вече ИЛ, при безспорни данни по делото, че оригиналът на издадения ИЛ не е нито в длъжника МК, нито във възискателя А., а сумите по ИЛ все още не са платени от длъжника МК.

От представените от двете страни доказателства и от служ. проверка се установява следното:

Съдът се е произнесъл по делото с Определение № 148/08.01.19г, влязло в зак.сила на 25.06.19г, като потвърдено с Определение № 11801/08.08.19г на ВАС. С Определението на АССГ, МК е осъден да заплати на жалбоподателката А. сумата от 910лв, а с Определението на ВАС- още 500лв /двете суми са разноски по делата/. По молба на А. от 27.08.19г, ѝ е издаден на 17.09.19г ИЛ срещу МК за двете суми, ИЛ ѝ е връчен на 20.09.19г. С молба от 20.09.19г А. предявява пред МК издаденият ѝ ИЛ, като в молбата е отбелязано, че прилага самия ИЛ. В отговор на МК до А. с изх.№ 97.00-58/28.04.20г се сочи, че оригиналът на ИЛ не е получаван и не се съхранява в МК /както и ИЛ относно присъдени в нейна ползва разноски по още 5 бр. дела/, като следва да поиска от съда издаване на дубликат от ИЛ по реда на чл. 409 от ГПК.МК твърди, че в деловодната му система има сканирано копие от ИЛ, но оригинал или копие от самия ИЛ не е открито в МК/при извършените две нарочни вътрешни проверки от комисии в МК относно находящите се документи в кабинетите на напусналия Директор на Дирекция „ПНДОП“-Ц. и дисциплинарно уволнения гл.юрк.Х., на които е бил разпределен за обработка процесния ИЛ.МК сочи, че в деловодната система не е отразено, че с молбата от 20.09.19г е бил депозиран оригинала на ИЛ/но не дава обяснение сканираното копие в делов.система от какъв първообраз е било сканирано/. От проверките/на 28.11.19г и на 24.01.20г/ е установено, че в МК не се намира нито самата молба на А. от 20.09.19г, нито приложения към нея ИЛ/оригинал или копие/.

Съдът намира, че безспорно ИЛ е изгубен от длъжника МК/след като не се открива и придружаващата го молба от 20.09.19г/, като не се намира в държане на възискателя А.. Липсата на отразяване в деловодната система на МК, че е бил представен оригинал на ИЛ, не променя извода на Съда. След като я няма в МК молбата от 20.09.19г на А. , не може да се установи дали към нея е бил приложен оригинал или копие на ИЛ /но едно от двете е било налице, тъй като от него е сканирано копие на ИЛ, налично и сега в делов.система/. От резултатите от проверките в МК е видно, че вътрешната организация на работа в МК относно администрирането на входящата кореспонденция е с пропуски, които обясняват неотбелязването в делов.система, че е представен оригинал на ИЛ, както и последвалата загуба на ИЛ и придружаващата го молба от 20.09.19г.

Съдът намира молбата за издаване на дубликат от ИЛ за основателна и доказана.Разноски в това производство се дължат, като на молителката следва да се присъдят разноски в размер на 500лв./договорен и внесен адв.хonorар, в мин.размер по чл. 8 ал.3 от Наредба № 1/04г, при липсата на разписана хипотеза за издаване на дубликат от ИЛ в чл. 7 от същата Наредба/.

Водим от горното и на осн. чл. 409 от ГПК вр. чл. 144 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ИЗДАВА ДУБЛИКАТ НА ИЗПЪЛНИТЕЛНИЯ ЛИСТ, издаден на 17.09.19г за сумите, присъдени по д.№ 12660/18г на АССГ и д.№ 972/19г на ВАС, по молба вх.№ 12371/11.05.20г на С.А..

ОСЪЖДА Министерство на културата да заплати на С. И. А. от [населено място] сумата от 500лв/петстотин лева/, представляваща разноски в производството по чл. 409 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението , съгл. чл. 409 ал.4 от ГПК.

Съдия: